

dosar nr. 2ra-1386/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: (D. Tricolici)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (V. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandr Svirski,
reprezentat de avocatul Viorel Cucu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Svirski
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Horus” cu privire la încasarea sumei
și a cheltuielilor de judecată și

cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de SRL ”Horus”
împotriva lui Alexandr Svirski cu privire la încasarea dobânzii de întârziere,
penalității, datoriei pentru diferența de suprafață, sumei în calitate de contribuție
investițională, sumele pentru cheltuielile de impozit și perfectarea dosarului
cadastral al bunului imobil și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Alexandr Svirski și s-a menținut hotărârea din 13 iulie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2017 Alexandr Svirski a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SA „Horus” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Alexandr Svirski, a invocat că la data de
12 iunie 2015, a încheiat în formă notarială cu SA „Horus” (reorganizată prin
transformare în SRL „Horus” la 17 mai 2016) contractul privind investițiile în
construcții nr. 78/15, prin care ultima s-a obligat să execute construcția blocului
locativ din str. xxxxxxxxxxxx2, mun. Chișinău și să transmită în proprietatea sa
apartamentul nr. 269 cu o cameră din blocul nr. 3. Contractul dat a fost înregistrat
la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău în Registrul bunurilor imobile cu numărul
cadastral xxxxxxxxxxxx.

Reclamantul Alexandr Svirski a relatat că conform pct. 3.3. din contractul
privind investițiile în construcții, pârâta SRL “Horus” s-a obligat să finiseze
lucrările de construcție și să execute darea obiectului în exploatare în trimestrul

patru al anului 2016, adică până la finele acestui an. Prin scrisoarea nr. 457/17 din data de 17 octombrie 2017, SRL „Horus” l-a informat precum că lucrările de construcție a blocului locativ nr. 3 din str. Florilor, nr. 28/2, mun. Chișinău, au fost finisate în luna martie 2017, în baza procesului-verbal nr. 02 din 18 martie 2017, însă nu i-a fost comunicat până-n prezent despre faptul înregistrării recepției finale a complexului locativ, contrar pct. 4.2 lit. e) din contractul nr. 78/15 din 12 iunie 2015.

Reclamantul Alexandr Svirski a precizat că conform pct. 4.2. lit. b) și pct. 2 alin. III din Anexa nr. 1 a contractului nr. 78/15 din 12 iunie 2015, pârâta și-a asumat obligația să efectueze un complex de acțiuni privind organizarea și executarea lucrărilor de construcție a bunului imobil, inclusiv montarea ferestrelor și a pervazurilor. Astfel, proiectul și planul inițial al apartamentului nr. 269, indicat în Anexa nr. 2 a contractului, a prevăzut pentru pârâta obligația montării a patru ferestre și pervazuri, fără specificarea caracteristicilor profilului și termopanului, care urmează a fi utilizate la confecționarea acestora. Până la semnarea contractului, a fost informat verbal că, pârâta SRL „Horus” instalează în toate apartamentele ferestre și pervazuri de marca „Viva Plast”, care sunt de calitate joasă, iar la propunerea sa de a introduce modificări în textul contractului, aceasta a fost respinsă de către pârâta.

Reclamantul Alexandr Svirski a declarat că la 10 iunie 2015, a convenit, prin corespondența purtată cu managerul de vânzări al SA „Horus” la poșta electronică florilor@horus.md, că după semnarea contractului privind investițiile în construcții, cu acordul pârâtei, va putea efectua replanificarea apartamentului nr. 269, precum și va putea instala ferestre și pervazuri de calitate cea mai bună, iar pârâta îi va compensa costul acestora, întrucât va economisi costul unei ferestre cu măsurile 2830 mm × 1720 mm. În baza pct. 5.1 lit. c) din contract, reclamantul a inițiat până la terminarea lucrărilor de finisare replanificarea apartamentului nr. 269, care a prevăzut montarea a trei ferestre și două pervazuri, în loc de patru ferestre și două pervazuri, cum era stipulat inițial în proiectul aprobat. Replanificarea apartamentului a fost coordonată pozitiv cu SA „Horus”, în adresa căreia a expediat o cerere scrisă în acest sens, dar și cu arhitectorul-șef al proiectului arhitectural Gorencu T.I., fiind coordonat pozitiv cu SA „Chișinău-Gaz” modificarea proiectului de gazificare a apartamentului nr. 269.

Reclamantul Alexandr Svirski a menționat că în baza contractului de antrepriză nr. 66 din 02 mai 2017 încheiat cu SRL „Scorpius-Prim”, ultima în calitate de antreprenor a executat confecționarea și montarea a trei ferestre și două pervazuri în apartamentul nr. 269 din blocul locativ de pe str. xxxxxx nr. xxxx mun. Chișinău, valoarea totală a acestora constituind suma de 20 326,73 lei, conform actului de primire-predare a lucrărilor executate, facturii fiscale EUH000983541 din 18 mai 2017 și bonului fiscal.

Reclamantul Alexandr Svirski a remarcat că prin scrisoarea din 16 iunie 2017, a solicitat pârâtei SRL „Horus” compensarea sumei de 20326,73 lei, prin acordarea reducerii la achitarea de către reclamant a ultimei tranșe de 2300 Euro pentru investițiile în construcția apartamentului nr. 269, însă pârâta SRL „Horus” parțial i-a refuzat, invocând prin scrisoarea nr. 271/17 din data de 14 iulie 2017 că, este de acord să-i compenseze doar suma de 10003 lei, prezentând oferta comercială din 17 iulie 2017, întocmită și semnată de reprezentanții acestuia. La rândul său, reclamantul i-a expus pârâtei verbal mai multe obiecții argumentate, pe

care ultima le-a lăsat fără răspuns și anume: oferta comercială nu are nici o valoare probatorie și nu este un act juridic, care ar reflecta vreun acord între părțile contractului; negocierile legate de clauzele și modul de executare a contractului privind investițiile în construcții nr. 78/15 din 12 iunie 2015 s-au consumat odată cu semnarea acestuia, respectiv, oferta pârâtei nu se încadrează în limitele contractului; oferta din 17 iulie 2017 nu reflectă prețurile reale de pe piața din Republica Moldova, iar caracteristicile tehnice indicate în aceasta nu sunt parte integrantă a contractului, nefiind obligatorii pentru părți; prețurile la ferestrele moderne cu termopan sunt flotante și depind de fluctuația cursului valutar al monedei cu care se procură materia primă.

Reclamantul Alexandr Svirski a invocat că afirmația pârâtei SA „Horus” precum că, a evaluat și a inclus inițial costul ferestrelor și a pervazurilor în sumă de 10003 lei în costul obiectului contractului, nu corespunde adevărului. Or, toate calculele și prețurile respective la materia primă au fost efectuate și aplicate de către SA „Horus” la data întocmirii ofertei – 17 iulie 2017, iar devizul de cheltuieli și prețul contractului nr. 78/15 din 12 iunie 2015, au fost convenite până în anul 2015.

Reclamantul Alexandr Svirski consideră că însuși faptul că, pârâta i-a acordat lui și antreprenorului SRL „Scorpius-Prim” accesul la șantierul de construcții și în apartamentul nr. 269, reflectând acordul tacit și acceptarea la montarea celor trei ferestre și două pervazuri în valoare totală de 20326, 73 lei, ori în cazul în care SRL „Horus” nu ar fi fost de acord cu valoarea acestora și/sau cu obligația compensării lor, nu ar fi permis accesul respectiv. De asemenea, pârâta nu și-a exprimat dezacordul său imediat sau în termen rezonabil referitor la instalarea și compensarea costului ferestrelor și a pervazurilor, nici verbal și nici în corespondența purtată între părți. Mai mult ca atât, în anexele nr. 1 și nr.2 la contractul nr. 78/15 din 12 iunie 2015, SRL „Horus” nu a specificat nici valoarea ferestrelor cu termopan și a pervazurilor respective, precum nici mărimile lor, caracteristicile tehnice ale materiei prime din care urmează a fi confecționate.

Reclamantul Alexandr Svirski mai consideră că aceste omisiuni pârâta le-a admis intenționat în beneficiul său, deci SRL „Horus” nu și-a îndeplinit până în prezent obligația privind finisarea executării lucrărilor de construcții și darea în exploatare a complexului locativ din str. xxxxxx2, mun. Chișinău, neinformându-l în acest sens în scris, în termen de 14 zile. Pentru a se eschiva de la compensarea sumei de 20326, 73 lei, începând cu 17 octombrie 2017, pârâta pretinde nejustificat încasarea din contul reclamantului a penalităților de întârziere și a plăților suplimentare.

Reclamantul Alexandr Svirski a solicitat admiterea acțiunii, încasarea datoriei în sumă de 20326, 73 lei și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 609,80 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 257 lei, în total 21193, 53 lei.

La data de 25 aprilie 2018, SRL „Horus” a depus cerere de chemare în judecată reconvențională împotriva lui Alexandr Svirski cu privire încasarea dobânzii de întârziere, penalității, datoriei pentru diferența de suprafață, sumei în calitate de contribuție investițională, sumei pentru cheltuielile de impozit și perfectarea dosarului cadastral al bunul imobil și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale reclamanta SRL „Horus” a invocat că în baza contractului de investiție în construcția complexului locativ nr. 78/15 din

12 iunie 2015, SA „Horus” (reorganizată prin transformare în SRL „Horus” la 17 mai 2016) s-a obligat, în calitate sa de executant de lucrări, din contul investițiilor financiare achitate de către investitorul Alexandr Svirski, să execute lucrările de construcție a complexului locativ situat în mun. Chișinău, strxxxxxx/2 și după semnarea procesului-verbal de recepție finală a lucrărilor de construcție, să transmită în proprietatea investitorului bunul imobil contractat și anume, apartamentul nr. 269, cu condiția executării corespunzătoare a obligațiilor asumate de către ultimul.

Reclamanta SRL “Horus” a declarat că conform pct. 4.1 lit. h) din contractul de investiție, drept urmare a nerespectării graficului de plăți de către pârât, a fost calculată penalitate în mărime de 0,1 % din suma depozitului investițional scadent pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie suma de 411,70 euro. Iar, dobânda de întârziere pentru neachitarea în termen a ultimei tranșe constituie suma de 254,75 euro.

Reclamanta SRL “Horus” a menționat că pct. 4.1 lit. b) din contract stipulează că, în cazul în care în urma măsurărilor cadastrale ale imobilului se va constata o majorare a suprafeței reale a acestuia față de suprafața proiectată, investitorul este obligat să achite diferența proporțional cu mărimea reală, reieșind din prețul stabilit de contract pentru 1 m.p. La solicitarea lui Svirski Alexandr, SRL „Horus” a înregistrat la ÎS „Cadastru” modificarea proiectului apartamentului nr. 269. În urma măsurărilor cadastrale efectuate la data de 16 mai 2017, s-a constatat o majorare a suprafeței reale a imobilului cu 1,5 metri pătrați, ceea ce conform prețului pentru 1 m.p. stabilit în contractul de investiție – 562,34 Euro, constituie suma de 843,51 Euro, însă până în prezent Alexandr Svirski nu a achitat această diferență de metraj, deși a fost somat de două ori în acest sens. Având în vedere că investitorul nu a achitat diferența de suprafață dintre cea proiectată și cea reală, precum și nu a respectat graficul achitărilor, solicită SRL „Horus” în baza pct. 6.6 din contract, încasarea din contul lui Svirski Alexandr a contravalorii reducerii acordate în mărime de 1 540 Euro.

Reclamanta SRL “Horus” a indicat că Alexandr Svirski a fost somat cu privire la darea în exploatare a blocului locativ, prin intermediul poștei electronice, formă de somare acceptată de către ultimul conform pct. 13.1 din contract, și prin scrisoare cu aviz de recepție nr. 424/17 din 02 octombrie 2017, însă până la momentul actual pârâtul nu a semnat nici actul de predare-primire în posesie și folosință a bunului imobil, nici actul final de transmitere a dreptului de proprietate. Pentru deținerea de jure a imobilului în proprietate, SRL „Horus” anual suportă cheltuielile de plată a impozitului pe bunurile imobile conform prevederilor Codului fiscal. Astfel, dat fiind faptul că Svirski Alexandr nu a primit actul final de recepție a bunului, reclamantul a fost obligat să achite impozitul pe bunul imobil pentru anul 2017 în sumă de 381,6 lei, sumă ce urma a fi compensată de către investitor.

Reclamanta SRL “Horus” a declarat că în temeiul pct. 4.1 lit. h) din contract, Alexandr Svirski s-a obligat să restituie cheltuielile ce țin de perfectarea dosarului cadastral pe obiectul contractat. Astfel, datoria acestuia constituie suma de 596,89 lei, cheltuielile de achitare a dosarului cadastral fiind confirmare prin facturile nr. EUG000559852 și EUG000553004 din 25 ianuarie 2016, care includ măsurările apartamentului și înregistrarea declarației în condominiu pentru mai multe apartamente.

Reclamanta SRL "Horus" a solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea din contul lui Alexandr Svirski a penalității în sumă de 411,70 Euro, dobânzii de întârziere în sumă de 254,75 Euro, sumei de 843,51 Euro pentru diferența de suprafață a imobilului și sumei de 1 540 Euro cu titlu de contribuție investițională datorată, sumei de 381, 60 lei impozitul achitat pentru bunul imobil, sumei de 596, 89 lei cheltuieli de perfectare a dosarului cadastral și taxei de stat în sumă de 1871, 41 lei.

La 08 mai 2018, Alexandr Svirski a depus cerere de concretizare acțiunii prin care a solicitat admiterea acțiunii, încasarea datoriei în sumă de 20326, 73 lei și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 609,80 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 257 lei, în total 21193, 53 lei.

Prin încheierea din 26 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea depusă de SA "Horus" cu privire la înlocuirea succesorului în drepturi, s-a înclocuit SA "Horus" cu succesorul în drepturi SRL "Hours" în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Svirski împotriva SA „Horus” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Svirski împotriva SRL „Horus” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat din contul SRL „Horus” în beneficiul lui Alexandr Svirski suma în mărime de 10003 lei, în rest, suma în mărime de 11190, 53 lei, s-a respins ca neîntemeiată, s-a încasat din contul SRL „Horus” în beneficiul lui Alexandr Svirski cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 300 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 250 lei, s-a admis parțial acțiunea reconvențională depusă de SRL „Horus” împotriva lui Svirski Alexandr cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, datoriei pentru diferența de suprafață, sumei în calitate de contribuție investițională, sumei pentru cheltuielile de impozit și perfectarea dosarului cadastral al bunul imobil și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat din contul lui Alexandr Svirski în beneficiul SRL „Horus” dobânda de întârziere în mărime de 254, 75 Euro, s-a încasat din contul lui Alexandr Svirski în beneficiul SRL „Horus” suma pentru diferența de suprafață în mărime de 843, 51 Euro, s-a încasat din contul lui Alexandr Svirski în beneficiul SRL „Horus” suma cu titlu de contribuție investițională în mărime de 1540 Euro convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, s-a încasat din contul lui Alexandr Svirski în beneficiul SRL „Horus” suma în mărime de 381, 60 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea impozitului pentru bunul imobil și 596, 89 lei pentru perfectarea dosarului cadastral, în rest acțiunea reconvențională în partea încasării penalității, a fost respinsă ca fiind tardivă, s-a încasat din contul lui Alexandr Svirski în beneficiul SRL „Horus” cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 1622, 76 lei.

Prin decizia din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexandr Svirski și s-a menținut hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Svirski împotriva SRL „Horus” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de SRL "Horus" împotriva lui Alexandr Svirski cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, datoriei pentru diferența de

suprafață, sumei în calitate de contribuție investițională, sumele pentru cheltuielile de impozit și perfectarea dosarului cadastral al bunului imobil și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la 12 iunie 2015 între SA „Horus” reorganizată prin transformare în SRL „Horus” din 17 mai 2016 în calitate de executant de lucrări și Alexandr Svirski, investitor, a fost încheiat contractul de investiții în construcția complexului locativ nr. 78/15. Conform contractului, executantul de lucrări s-a obligat, din contul investițiilor financiare achitate de către Alexandr Svirski, să execute lucrările de construcție a complexului locativ amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxx2 și după semnarea procesului-verbal de recepție finală a lucrărilor de construcție a complexului locativ, să transmită în proprietatea investitorului bunul imobil contractat, și anume, apartamentul nr. xxx cu o odaie, situat în blocul nr. 3, la etajul 8, cu condiția executării corespunzătoare a obligațiilor asumate de către ultimul. Conform pct. 6.2 din contract, contribuția investițională constituie suma de 23 000 euro, constituită din prețul bunului imobil - 24 540 euro, minus reducerea oferită de către executant în mărime de 1 540 euro. Conform pct. 6.3 din contract, investitorul se obligă să transmită executantului contribuțiile sale investiționale în mărime de 23 000 euro în două tranșe și anume: suma de 20 700 euro urma a fi achitată la data semnării contractului, iar suma de 2 300 euro până la data de 20 decembrie 2016.

Instanța de apel a mai reținut că la semnarea contractului, Alexandr Svirski a achitat prima tranșă în mărime de 20 700 euro, iar cea de-a doua tranșă a fost achitată la 05 octombrie 2017 conform ordinului de încasare a numerarului nr. 415212 în sumă de 47 601,03 lei echivalentul a 2 300 euro. Pct.4.2 lit. b) și pct. 2 alin. III din Anexa nr. 1 a contractului nr. 78/15 din 12 iunie 2015, prevede că, SRL „Horus” și-a asumat obligația de a efectua un complex de acțiuni privind organizarea și executarea lucrărilor de construcții a obiectului contractului, inclusiv montarea ferestrelor și a pervazurilor. Conform proiectului și planului inițial al apartamentului nr. 269, indicat în Anexa nr. 2 a contractului, executantul urma să monteze patru ferestre și pervazuri. La fel, pct.5.1 lit. c) al contractului de investiții, statuează că, investitorul are dreptul să execute modificări în proiect, până la inițierea realizării lucrărilor corespunzătoare, cu acordul executantului și organizației de proiectare. Astfel, la solicitarea lui Alexandr Svirski, a fost efectuată replanificarea apartamentului nr. xxx, care a prevăzut printre altele montarea a trei ferestre și două pervazuri, în loc de patru ferestre și două pervazuri cum era prevăzut inițial în proiectul aprobat, de către un alt antreprenor ales de către investitor.

Instanța de apel a indicat că prin scrisoarea din 16 iunie 2017, Alexandr Svirski a solicitat de la SA „Horus” compensarea sumei de 20326,73 lei suportată la instalarea ferestrelor, sumă ce ar fi fost economisită de către ultimul în urma neinstalării acestora, cerere, ce a fost acceptată parțial de către SRL “Horus” prin răspunsul nr. 271/17 din 14 iulie 2017, prin care executantul i-a comunicat că este disponibil să-i compenseze doar suma de 10 003 lei, întrucât îndeplinirea obligației de montare a ferestrelor și pervazurilor stipulată în anexa nr. 3 la contract, a fost estimată și inclusă în costul apartamentului în mărime de 10003 lei. Ca urmare, nefiind de acord cu suma propusă spre compensare a cheltuielilor suportate pentru instalarea ferestrelor, Alexandr Svirski s-a adresat cu o cerere de chemare în

judecată împotriva SRL "Horus" cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, iar SRL "Horus" la rândul său, a depus o acțiune reconvențională împotriva lui Alexandr Svirski cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, datoriei pentru diferența de suprafață, sumei în calitate de contribuție investițională, sumele pentru cheltuielile de impozit și perfectarea dosarului cadastral al bunului imobil și a cheltuielilor de judecată, care prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 iulie 2018 au fost admise parțial.

De asemenea, instanța de apel a mai remarcat că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond privind admiterea parțială a pretenției din acțiunea inițială a lui Alexandr Svirski, fiind încasată doar suma în mărime de 10 003 lei, costul ferestrelor, care urmau a fi montate și instalate în apartament de către SRL „Horus” conform contractului de investiții în construcții nr. 78/15 din 12 iunie 2015. Or, în ședința de judecată s-a stabilit că, la construcția complexului locativ de pe str. Florilor, compania SRL „Horus” de sine stătător confecționează ferestrele și ușile din PVC, care ulterior sunt montate în apartamente, iar costul ferestrelor, care urmau să fie montate în apartamentul nr. xxx, a fost în sumă de 10 003 lei, conform calculelor prezentate de către SRL „Horus”, sumă inclusă în prețul total al apartamentului, în care urmau a fi montate cu suprafața de 20,03 metri pătrați, costul cărora urma a fi de 8335,83 lei fără TVA, iar cu TVA în sumă de 10003 lei.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului Alexandr Svirski precum că, SRL „Horus” urma să-i restituie suma în mărime de 20 326,73 lei, cheltuieli suportate de către apelant la montarea trei ferestre și două pervazuri, iar refuzul de a-i restitui suma dată reprezintă îmbogățire fără justă cauză.

Cît despre argumentul apelantului cu privire la faptul că instanța de fond era obligată să aplice speței respective normele Legii privind protecția consumatorului, având în vedere faptul că apelantul ca persoana fizică în speță are calitatea de consumator, iar contractul nr. 78/15 din 12.06.2015 este un contract de adeziune întrucât clauzele lui n-au fost negociate cu apelantul în prealabil, ci i-au fost prezentate preformulate, Colegiul Civil reiterează faptul că, la caz, SRL "Horus" a negociat clauzele contractuale cu apelantul înainte de a fi semnat, iar ca prestator, intimatul și-a onorat toate obligațiunile contractuale și nu a încălcat în nici un fel dreptul consumatorului Alexandr Svirski, care a solicitat restituirea sumei prin prisma art.1389 Cod civil, nefiind aplicabil în cazul dat.

Totodată, instanța de apel a dat o apreciere critică argumentului apelantului Alexandr Svirski, precum că, la stabilirea valorii pervazurilor și ferestrelor în apartamentul nr. 269 din str. Florilor, 28/2, mun. Chișinău, lipsea acordul apelantului, or, acordul dat a fost stabilit odată cu semnarea contractului nr. 78/15 din 12 iunie 2015 care include toate clauzele contractului respectiv, iar în anexa nr. 1, au fost expres stipulate lucrările care urmează a fi efectuate, unde este indicată și instalarea ferestrelor și pervazurilor.

Neîntemeiat regăsește instanța de apel și argumentul apelantului cu privire la rea-credința intimatului referitor la solicitarea sa de a instala ferestre de o calitate mai bună, or, până la semnarea contractului au convenit că va putea efectua replanificarea apartamentului în cauză, dar și va putea instala ferestrele și pervazurile de calitate mai bună, iar intimata îi va compensa costul acestora întrucât intimata va economisi costul unei ferestre. În susținerea netemeinicii

argumentului dat, servește răspunsul intimatului expediat la adresa electronică a apelantului prin care apelantului, a fost informat de către intimată că, după semnarea contractului de investiții, este necesar să scrie o cerere pe numele administratorului SRL "Horus", pentru a obține aprobarea scrisă în acest sens, fapt ignorat de către apelant, or, cheltuielile suportate de către apelant la libera lui voință și la discreția sa, nu pot fi puse pe seama intimatului, în lipsa vreunui acord scris în acest sens.

Instanța de apel consideră că prima instanță just a concluzionat admiterea pretenției din acțiunea reconvențională cu privire la încasarea dobânzii de întâziere în mărime de 254,75 euro pentru neachitarea datoriei în mărime de 2 300 euro în perioada 21 decembrie 2016, ziua achitării stipulată de părți prin pct.6.3 lit.b) din contract, pînă la 05 octombrie 2017, ziua achitării datoriei de către apelant, care conform calculului prezentat corespunde prevederilor art.585 și art. 619 Cod civil, ținînd cont atît de clauzele contractuale, cît și de prevederile art. 619 alin. (1) Cod civil, care prevede că, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5 % peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Prin urmare, instanța de apel atestă că nu poate servi drept temei pentru respingerea pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere de la apelant argumentul ultimului că, intimata nu și-a îndeplinit obligația sa contractuală corelativă, prevăzută în pct.4.1 a) și pct.4.2 e) al contractului nr. 278/15 din 12 iunie 2015, ceea ce i-a dat dreptul apelantului de a refuza să execute obligația sa de plată a sumei 2300 euro, în baza art. 706 alin. (1) Cod civil, care prevede că partea obligată să presteze prima poate refuza executarea obligației dacă, după încheierea contractului, apar indicii că dreptul său la contraprestație este periclitat de imposibilitatea executării obligației de către cealaltă parte. Or, clauzele respective prevăd obligațiile apelantului și nicidecum a intimatului, iar dreptul apelantului nu a fost periclitat în nici un fel la acest capitol.

Instanța de apel a relevat că este neîntemeiat argumentul apelantului Alexandr Svirski precum că neexecutarea nu se datorează vinovăției sale, neachitarea în termen a sumei contribuției investiționale de 2 300 euro, ci datorită acțiunilor SRL „Horus”, care nu a finisat în termen lucrările de construcție și dare în exploatare a blocului locativ, or, plata ultimei rate nu a fost condiționată de finisarea lucrărilor de construcție, părțile stipulând expres în contract că suma de 2300 Euro urma să fie achitată pînă la data de 20 decembrie 2016. Mai mult ca atît, procesul-verbal de recepție finală nr. 2 din 18 martie 2017 denotă darea în exploatare a blocului 3 de pe str. xxxx/2, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial la 31 martie 2017.

Cu referire la pretenția din acțiunea reconvențională privind încasarea sumei în mărime de 843, 51 euro, diferența de suprafață, Colegiul Civil menționează că este plauzibilă concluzia primei instanțe privind admiterea și pretenției date. Or, în urma măsurărilor cadastrale efectuate la data de 16 mai 2017, conform planului geometric, s-a constatat o majorare a suprafeței reale a imobilului cu 1,5 m.p., ceea ce conform prețului pentru 1 m.p. stabilit în pct.4.1 lit.b) din contractul de investiții (562, 34 Euro pentru 1 m.p.) constituie suma de 843, 51 Euro.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind declarativ argumentul apelantului precum că, majorarea suprafeței apartamentului nr. xx din str. xxxxxxxx/2, mun. Chișinău cu 1,5 m², de la 40,9 m² pînă la 42,4 m², este lipsită de suport probant. Argumentul dat se combate însuși prin corespondența apelantului prin email cu

intimata, urmare cărei SRL „Horus” a înregistrat la ÎS „Cadastru” modificarea proiectului apartamentului nr. 269, iar în urma măsurărilor cadastrale efectuate la data de 16 mai 2017 conform planului cadastral menționat s-a constatat o majorare a suprafeței reale a imobilului cu 1,5 m.p.

Totodată, instanța de apel a relatat că prima instanță corect a dispus admiterea și pretenției din acțiunea reconvențională cu privire la încasarea sumei în mărime de 1 540 Euro cu titlu de contribuție investițională, adică reducerea acordată de către SRL „Horus” pentru achitarea în mod necorespunzător și în termenul prevăzut a prețului obiectului contractului. Or, în ședința de judecată s-a stabilit nerespectarea de către investitor a clauzelor contractului de investiții și anume achitarea cu întârziere a celei de-a doua tranșe investiționale, precum și neachitarea diferenței de suprafață dintre cea proiectată și cea reală.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că, suma reducerii oferite într-adevăr ar putea fi anulată din partea intimatei, însă doar pînă la data de 05 octombrie 2017, când apelantul a achitat ultima tranșă de 2 300 Euro și doar în cazul expedierii în adresa sa a unui preaviz despre aceasta cu cel puțin 10 zile calendaristice.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, dreptul executantului de anulare a reducerii este stipulat expres în pct. 6.6 al contractului, care prevede că în cazul nerespectării de către investitor a ordinii (graficului) de achitare prevăzută în pct. 6.3, executantul își rezervă dreptul de a modifica costul (prețul) imobilului prin anularea reducerii oferite. În acest caz contravaloarea reducerii acordate se va adăuga la suma ultimei tranșe investiționale și va fi înaintată spre plată, iar prin notificarea nr.424/17 din 02 octombrie 2017 SRL „Horus”, recepționată de către apelant la 04 octombrie 2017, ultimul a fost anunțat despre necesitatea prezentării la sediul companiei pentru a primi actele necesare înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului contractat, precum și achitarea datoriei restante. Din considerentele menționate instanța de apel consideră că nu poate fi reținut nici argumentul apelantului precum că, pretenția privind anularea și încasarea reducerii de 1540 Euro, nu putea fi soluționată întrucât intimata nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară.

Instanța de apel a mai relatat că prin aceeași notificare apelantul a fost înștiințat despre faptul că din momentul dării în exploatare a blocului locativ, va suporta cheltuielile privind plata impozitului pentru bunurile imobiliare, deci prima instanță corect a admis și pretenția din acțiunea reconvențională privind încasarea impozitului pe bunul imobil pentru anul 2017, pe apartamentul nr. 269 în sumă de 381,6 lei, confirmat prin copia raportului depus la Inspectoratul Fiscal nr. BIJ17 privind calculul impozitului pe bunurile imobile, iar argumentul apelantului că intimata refuză transmiterea proprietății nu a fost dovedit în nici un mod.

Instanța de apel a dat o apreciere critică argumentului apelantului precum că apelantul nu poate fi obligat să compenseze cheltuielile invocate de intimată pentru achitarea impozitului imobiliar, întrucât aceste cheltuieli n-au fost probate, or, însuși apelantul se eschivează de la executarea obligațiilor sale contractuale, refuzînd semnarea actului final de transmitere în proprietate a apartamentului și înregistrarea la IP Agenția Servicii Publice, ceea ce a dus la necesitatea achitării impozitului pe bunul imobil pentru anul 2017 de către intimată. Cît despre necesitatea restituirii către SRL “Horus” a cheltuielilor de perfectare a dosarului cadastral conform facturilor nr. EUG000559852 din 25 ianuarie 2016, nr.

EUG000553004, instanța de apel a conchis că instanța de fond întemeiat a dispus și încasarea acestei sume, or, conform p.4.1. f) din contract, apelantul s-a obligat să restituie cheltuielile ce țin de perfectarea dosarului cadastral pe obiectul contractat, ce constituie 596,89 lei, fiind confirmate prin informația prezentată de către intimată privind plata serviciilor cadastrale.

Cu referire la restituirea cheltuielilor judiciare, instanța de apel consideră că prima instanță just a dispus încasarea de la Alexandr Svirski în beneficiul SRL „Horus” a taxei de stat în mărime de 1 622,76 lei, achitată de către SRL "Horus" pentru examinarea acțiunii reconvenționale, ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr.459 din 25 aprilie 2018, calculată reieșind din cuantumul pretențiilor admise, ținând cont de prevederile art. 94 al.(1) Cod de procedură civilă, care prevăd că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptînd o hotărîre legală și întemeiată, iar cererea de apel declarată de către apelantul Alexandr Svirski este nelegitimă și neîntemeiată, instanța de apel ajungînd la concluzia de a respinge apelul declarat de apelantul Alexandr Svirski și de a menține hotărîrea primei instanțe.

La 23 iunie 2019 Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii depuse de Alexandr Svirski, încasarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei în primă instanță în instanța de apel și în instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul Alexandr Svirski a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, a apreciat în mod arbitrar probele, a aplicat în mod eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Recurentul Alexandr Svirski a invocat că instanțele inferioare au apreciat arbitrar probele și au încălcat flagrant regulile de apreciere a probelor atunci când au invocat că este dovedit faptul că valoarea ferestrelor care urmau a fi instalate în apartamentul nr. 269 din str. Florilor, nr. 28/2, mun. Chișinău a constituit suma de 10003 lei.

Recurentul a mai indicat că instanța de apel în mod eronat a concluzionat în punct 88 al deciziei că în ședința de judecată s-a stabilit că, la construcția complexului locativ de pe str. Florilor, compania SRL „Horus” de sine stătător confecționează ferestrele și ușile din PVC, care ulterior sunt montate în apartamente, iar costul ferestrelor, care urmau să fie montate în apartamentul nr. 269, a fost în sumă de 10003 lei, conform calculelor prezentate de către SRL „Horus”, sumă inclusă în prețul total al apartamentului, în care urmau a fi montate cu suprafața de 20,03 m.p., costul căroră urma a fi 8 335,83 lei fără TVA, iar cu TVA de 10 003 lei, deoarece intimata nu a prezentat în cauza dată nici o probă că el a importat sau a procurat materia primă pentru confecționarea ferestrelor PVC

(invoce-uri, facturi, contracte de livrare, etc), că el are personalul angajat calificat pentru aceasta (contracte de muncă, antrepriză), că el a planificat producerea ferestrelor în cauză pentru acest complex locativ (devizul de cheltuieli, proiectul de execuție). Prin urmare intimata nu a prezentat nici un document în acest sens, iar instanțele inferioare nu au avut nici un temei de a considera ca fiind dovedite circumstanțele respective, bazându-se doar pe afirmațiile declarative ale intimitei. Calculele prezentate de către intimată nu puteau fi puse la baza soluționării litigiului, nefiind confirmate cu probele admisibile.

Recurentul Alexandr Svirski a menționat că prin oferta comercială din 17 iulie 2017, anexată la răspunsul intimitei nr. 271/17 din 14 iulie 2017, aceasta din urmă a propus lui Alexandr Svirski compensarea valorii ferestrelor, fără pervazuri, în valoare de 489,30 Euro, ceea ce conform cursului oficial de schimb al Bancii Naționale a Moldovei pentru 17 iulie 2017 a constituit 10138, 98 lei, însă în toată corespondența purtată între părți figurează suma de 10 003 lei. Lipsa valorii pervazurilor în oferta comercială din 17 iulie 2017, pe lângă faptul că însuși oferta dată este una inadmisibilă, denotă incorectitudinea calculelor prezentate de către intimată.

Recurentul a menționat că instanța de apel a încălcat flagrant regulile de apreciere a probelor menționând aceasta în decizie și anume în punct 97, unde este indicat că acordul tacit al intimitei privind accesul fizic la șantierul de construcții și în interiorul apartamentului a lucrătorilor antreprenorului SRL “Scorpius Prim”, care au instalat, la comanda lui Alexandr Svirski, ferestrele și pervazurile respective în valoare de 20326, 73 lei nu poate fi luat în considerație.

Recurentul Alexandr Svirski a mai menționat că normativul în construcții NCM A.08 .02 -2014 “Securitatea și sănătatea muncii în construcții” în punctul 7.1.3 prevede că pentru prevenirea accesului persoanelor străine pe șantier sau pe sectoarele de execuție a lucrărilor se folosesc îngrădiri de protecție-pază și semnalizare, iar în punctul 10.1.4 indică că fiind în zona de producție sau pe șantierul de construcții, în spații industriale și casnice, zone de lucru și locurile de muncă, lucrătorii, precum și reprezentanții ai altor organizații trebuie să respecte reglementările interne referitoare la protecția muncii, adoptat în cadrul organizației date. Astfel, accesul fizic al lucrătorilor antreprenorului SRL „Scorpius Prim” la șantierul în construcții și în apartamentul nr. 2xxx din str. Fxxxxx, xxxxx, mun. Chișinău, care de jure sunt spații cu accesul limitat, nu putea să aibă loc fără acordul cel puțin verbal al intimitei.

Mai mult, recurentul Alexandr Svirski a notat că acțiunea reconvențională a intimitei SA “Horus” a fost depusă în instanța de judecată fără respectarea procedurii prealabile de soluționare a litigiului pe calea extrajudiciară, contrar prevederilor pct 12.1 și 12.2 al contractului nr. 78/15 din 12 iunie 2015 și prevederilor Codului de procedură civilă. Prin punctul 12.2 al contractului N°78/15 din 12 iunie 2015 părțile au stabilit procedura prealabilă obligatorie de soluționare a litigiilor în baza pretențiilor scrise. În susținerea pretențiilor acțiunii reconvenționale intimata a invocat faptul că a expediat în adresa lui Alexandr Svirski pretenția nr. 474/17 din 01 noiembrie 2017. Însă, instanțele inferioare au ignorat faptul că înscrisul nr. 474/17 din 01 noiembrie 2017 nu este o pretenție, ci un răspuns la scrisoare lui Alexandr Svirski din 25 octombrie 2017.

Recurentul Alexandr Svirski a relatat că la materialele cauzei lipsește dovada că intimata la înștiințat pe Alexandr Svirski despre modificarea unilaterală a

prețului apartamentului, prin anularea reducerii oferite de 1540 Euro, dar și că intimatul a pretins printr-o pretenție scrisă de la acesta achitarea sumei de 1540 Euro, până la înaintarea acțiunii reconvenționale. A fost apreciat arbitrar ca probă pertinentă înscrisul, numit de prima instanță ca fiind planul geometric din 16 mai 2017 al apartamentului xx9 din str. xxxxr, nr. 2xx/2, mun. Chișinău, care în realitate este doar un plan de nivel, întocmit fără efectuarea măsurărilor la fața locului.

Recurentul Alexandr Svirski a menționat că instanțele judecătorești au încălcat regulile de apreciere a probelor atunci când au concluzionat că Alexandr Svirski intenționat nu primește în proprietatea sa apartamentul, prin semnarea actului de primire-predare a apartamentului xxx din str. xxx2, mun. Chișinău, or din conținutul răspunsului nr. 474/17 din 01 noiembrie 2017 se constată că intimata însuși i-a condiționat transmiterea în proprietatea recurentului apartamentului în cauză prin achitarea tuturor sumelor pretinse, cu care aceasta nu era de acord.

Recurentul a invocat că instanțele judecătorești eronat au dispus încasarea din contul lui Alexandr Svirski în beneficiul SRL "Horus" a sumei de 843, 51 Euro, ca fiind costul suprafeței majorate a imobilului cu 1,5 metri pătrați, deoarece clauza contractuală prevăzută la punct 4.1. lit. b) al contractului nr. 78/15 din 12 iunie 2015 prevede că în cazul în care în rezultatul măsurărilor executate de Oficiul Cadastral Teritorial, suprafața imobilului va fi mai mare decât cea indicată în acest contract, investitorul este obligat să achite diferența proporțional majorării de fapt, reieșind din prețul stabilit prin contract pentru 1 m.p. Achitarea diferenței se efectuează concomitent cu achitarea ultimei transe contribuției investiționale, stabilit prin prezentul contract. Suma diferenței exprimate ale suprafeței se stabilește în baza datelor Oficiului Cadastral Teritorial mun. Chișinău, se prezintă din partea Antreprenorului spre plată Investitorului în mod separat.

Recurentul a indicat că instanța de apel a examinat în mod superficial circumstanțele cauzei precum și materialul probator anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului în conformitate cu legislația în vigoare, ceea ce a determinat soluționarea greșită a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 16 mai 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 5074 (f.d. 213), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește. Totodată instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 07 mai 2019.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu la data de 23 iunie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 18 iulie 2019 SRL „Horus” a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandr Svirski, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Svirski împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Horus” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Societate cu Răspundere Limitată ”Horus” împotriva lui Alexandr Svirski cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, datoriei pentru diferența de suprafață, sumei în calitate de contribuție investițională, sumele pentru cheltuielile de impozit și perfectarea dosarului cadastral al bunului imobil și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan